

Відповідно до ст. 51 КЗпП скорочена тривалість робочого часу встановлюється:

- для працівників віком 16-18 років – 36 год. на тиждень;
- для осіб віком 15-16 років (учнів віком 14-15 років, які працюють у період канікул) – 24 год. на тиждень.

При цьому, заробітна плата неповнолітнім працівникам при скороченій тривалості роботи виплачується в такому ж розмірі, як працівникам відповідних категорій при повній тривалості роботи.

Звільнення працівників, молодших 18 років, з ініціативи роботодавця допускається, крім додержання загального порядку звільнення, тільки за згодою служби у справах дітей.

Отже, праця неповнолітніх володіє рядом специфічних рис, в силу чого повинні бути створені оптимальні умови для їх розвитку та трудової діяльності.

Література

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Болотіна Н. Б. Трудове право України: підруч. – 5-те вид., перероб. і доп. / Н. Б. Болотіна – К.: Знання, 2008. – 860 с.
3. Кодекс законів про працю України від 10.12.1971 р. № 322-VIII (зі змінами) // Відомості Верховної Ради України. – 2017. – № 2. – Ст. 25.
4. Проект Трудового кодексу України (доопрацьований) (реєстр. № 1658) від 20.05.2015 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=53221

УДК 347.651.68(043.2)

Кучеренко І.А., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Білоусов В.М., старший викладач

ПРОПУЩЕННЯ СТРОКУ НА ПРИЙНЯТТЯ СПАДЩИНИ

На підставі норм Цивільного кодексу України для прийняття спадщини встановлено строк – шість місяців до закінчення якого спадкоємець повинен звернутися до нотаріуса із заявою про прийняття спадщини. Якщо в установленій законом строк спадкоємець це зробив, то після закінчення шестимісячного строку нотаріус видає свідоцтво про право на спадщину [1].

Однак, бувають ситуації, коли спадкоємець не встигає до шести місяць з дня відкриття спадщини звернутися до нотаріуса. У такому випадку він вважається таким, який пропустив строк на прийняття

спадщини. У зв'язку з пропуском строку нотаріус змушений відмовити в оформленні документів на спадщину і рекомендувати звернутися до суду з позовом про встановлення додаткового строку на прийняття спадщини.

Відповідачем у даній справі – будуть інші спадкоємці, які встигли у встановлений законом строк подати заяви про прийняття спадщини, а якщо таких немає, тоді відповідачем є територіальна громада за місцем знаходження спадкового майна (квартира, будинок, земельний пай і т.д.) [1].

Крім цього, виникає питання - до якого суду подавати позовну заяву? Позовна заява подається за місцем проживання інших спадкоємців або за місцем знаходження спадкового майна (його основної частини).

Протягом судового розгляду справи позивачу необхідно довести, що шестимісячний строк на прийняття спадщини він пропустив з поважних причин. Зокрема, такими причинами є:

- 1) тривала хвороба спадкоємця;
- 2) службове відрядження, у тому числі і за кордон;
- 3) велика відстань між місцем постійного проживання спадкоємця і місцем знаходження спадкового майна;
- 4) знаходження спадкоємця на строковій службі;
- 5) необізнаність спадкоємця про існування заповіту;
- 6) інші документально підтверджені причини.

Разом з цим, судом не можуть бути визнані поважними такі причини пропуску строку для подання заяви про прийняття спадщини, як:

- 1) юридична необізнаність позивача щодо строку та порядку прийняття спадщини;
- 2) необізнаність особи про наявність спадкового майна;
- 3) похилий вік;
- 4) непрацездатність;
- 5) незнання про існування заповіту;
- 6) невизначеність між спадкоємцями хто буде приймати спадщину;
- 7) відсутність коштів для проїзду до місця відкриття спадщини;
- 8) несприятливі погодні умови.

Також слід звернути увагу на роз'яснення Пленуму ВСУ, відповідно до якого повторне визначення судом додаткового строку для подання заяви про прийняття спадщини одним і тим же спадкоємцем законодавством не передбачено (абз. 5 п. 24 ППВСУ від 30 травня 2008 р. № 7) [2].

Якщо рішенням суду спадкоємцю раніше було визначено додатковий строк для прийняття спадщини, і він цим не скористався та не прийняв спадщину, то в подальшому цей спадкоємець не може знову ставити питання про визначення йому додаткового строку для прийняття спадщини.

У процесі судового розгляду суд проаналізує всі надані позивачем

докази і якщо причина дійсно буде визнана поважною, йому продовжать строк на прийняття спадщини. З даним рішенням суду спадкоємець повинен звернутися до нотаріуса, і він відкриє спадкову справу. Якщо ж судом буде встановлено, що спадкоємець пропустив строк з неповажної причини, то йому буде відмовлено і спадок прийняти не зможе.

Аналіз вищезазначеного дає підстави стверджувати, що у разі пропущення строку на прийняття спадщини у спадкоємця є два шляхи:

1) подати заяву нотаріусу про прийняття спадщини, за наявності письмової згоди всіх спадкоємців, які прийняли спадщину;

2) звернутися до суду з заявою про встановлення додаткового строку для прийняття спадщини.

Між тим необхідно враховувати, що судова практика виходить з того, що оскільки саме по собі незнання про смерть спадкодавця без установлення інших об'єктивних, непереборних, істотних труднощів на вчинення дій щодо прийняття спадщини не свідчить про поважність пропуску зазначеного строку, то у заяві, в обов'язковому порядку, необхідно порушувати питання про поважність причин пропуску зазначеного та доводити цей факт належними та допустимими доказами в судовому процесі.

Література

1. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – №№ 40-44. – Ст. 356.

2. Про судову практику розгляду цивільних справ про спадкування: Лист Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 16.05.2013 р. № 24-753/0/4-13 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v-753740-13>

УДК 349.24(043.2)

Лега В. О., Гріщенко А. Б., студенти,
Навчально-науковий Інститут економіки та менеджменту,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Кметик Х. В., к.ю.н.

РОБОЧИЙ ЧАС ТА ЧАС ВІДПОЧИНКУ У НІМЕЧЧИНІ

Праця є невід'ємною частиною кожної людини, визначає наш соціальний статус у суспільстві. Трудове право регулює відносини між працівником та роботодавцем на основі укладання трудового договору. Предметом трудового права також можуть бути похідні від трудових відносини, пов'язані з участю індивіда у громадських організаціях, профспілках; відносини професійної підготовки і підвищення кваліфікації працівників тощо. Основними принципами трудового права є